

UZASADNIENIE

We wniosku z dnia 2 czerwca 2016 roku wnioskodawczynie żądała ujawnienia w dziale II Kw. (...) M. D. i K. S. jako współwłaścicieli po 1/2 części.

Jednocześnie wnioskodawczynie wniosła, aby Sąd I instancji zwrócił się do Sądu Okręgowego w Łodzi o nadesłanie odpisu prawomocnego wyroku z dnia 18 kwietnia 2012 roku sygn. akt II C 1393/11 wydanego w sprawie o rozwód, który powołano jako podstawę żądanego wpisu.

Postanowieniem z dnia 10 października 2016r. Sąd Rejonowy w Zgierzu oddalił wniosek o dokonanie wpisu oraz ustalił, że każdy z uczestników ponosi koszty związane ze swoim udziałem w sprawie.

Powyższe rozstrzygnięcie oparte zostało na następujących ustaleniach stanu faktycznego :

Księga wieczysta nr (...) prowadzona jest dla nieruchomości położonej we wsi F., oznaczonej jako działka nr (...) o obszarze 0,21 ha. W dziale II tej księgi jako właściciele wpisani są K. i M. małżonkowie S. na prawach ustawowej wspólności małżeńskiej.

W dziale III wpisane są wzmianki o wszczęciu postępowania egzekucyjnego.

W dziale IV ujawnione są hipoteki przymusowe.

Sąd I instancji stwierdził, że wobec niedołączenia do wniosku dokumentu stanowiącego podstawę wpisu uznać należy, iż istnieje przeszkoda do jego dokonania, co uzasadnia oddalenie wniosku. O kosztach postępowania Sąd I instancji orzekł na podstawie art.520 k.p.c.

Apelację od powyższego rozstrzygnięcia wniósł (...) M. P., (...) spółka jawna z siedzibą w Ł..

Skarżący zarzucił rozstrzygnięciu :

1.naruszenie art. 626⁸ § 2 k.p.c. poprzez błędną jego wykładnię, skutkującą uznaniem ,że sąd wieczystoksięgowy nie jest uprawniony do dopuszczenia dowodu z dokumentów innych niż fizycznie załączone do wniosku o wpis;

2.naruszenie art. 250 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. poprzez nieuwzględnienie wniosku dowodowego zgłoszonego przez wnioskodawcę, a zmierzającego do uzyskania dokumentu będącego podstawą wpisu, którego wnioskodawca nie mógł samodzielnie uzyskać;

3.naruszenie art. 626⁹ k.p.c. poprzez bezzasadne uznanie, że w niniejszej sprawie istnieje przeszkoda do dokonania wpisu, podczas gdy przy uwzględnieniu zgłoszonego wniosku dowodowego nie wystąpiłaby jakakolwiek przeszkoda do dokonania wpisu;

4. naruszenie art. 316 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., poprzez przyjęcie istnienia w dacie istnienia w dacie wydania orzeczenia stanu rzeczy innego niż wynikający ze zgromadzonych w sprawie dowodów, a mianowicie pominięcie przez Sąd I instancji faktu przesłania przez Sąd Okręgowy w Łodzi wyroku rozwodowego z dnia 18 kwietnia 2012r. sygn. akt II C 1393/11 do Sądu Rejonowego w Zgierzu , V Wydziału Ksiąg Wieczystych.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i uwzględnienie wniosku o wpisanie w dziale II księgi wieczystej (...) udziałów współwłaścicieli M. i K. S. wynoszących po 1/2 części na rzecz każdego z nich.

Skarżący wniósł także o zasądzenie solidarnie od uczestników na rzecz wnioskodawcy kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Apelacja nie jest zasadna.

Wbrew zarzutom skarżącego, Sąd I instancji prawidłowo zastosował przepisy regulujące postępowanie wieczystoksięgowe, w szczególności art. 626⁸ § 2 k.p.c. zgodnie z którym sąd rozpoznając wniosek o wpis bada tylko treść i formę wniosku, treść i formę dołączonych do wniosku dokumentów oraz treść księgi wieczystej. Przepis ten ściśle reguluje zakres kognicji sądu w postępowaniu wieczystoksięgowym.

Zgodzić należy się z Sądem I instancji, że przepis ten określa, na podstawie jakich środków dowodowych sąd wieczystoksięgowy rozpoznaje wniosek o wpis i jest jednocześnie wyrazem ograniczenia dowodów, z których można korzystać w postępowaniu o wpis. Środkami dowodowymi w tym postępowaniu są tylko dokumenty dołączone do wniosku oraz treść księgi wieczystej, w której ma być dokonany wpis. Wbrew pogładowi prezentowanemu przez skarżącego w uzasadnieniu apelacji, sąd w postępowaniu wieczystoksięgowym w sprawie o wpis w księdze wieczystej nie może prowadzić postępowania dowodowego w szerszym zakresie niż pozwala na to dyspozycja art. 626⁸ § 2 k.p.c., w tym z dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach innych postępowań, jeżeli dokumenty te nie zostały załączone do wniosku o wpis. W tym stanie rzeczy zarzuty dotyczące naruszenia przez Sąd I instancji art. 250 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. są całkowicie bezzasadne.

Stosownie do art. 29 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (tekst jedn. Dz.U. z 2013r., poz.707 ze zm.) wpis w księdze wieczystej ma moc wsteczną od chwili złożenia wniosku o dokonanie wpisu. Dlatego do wniosku o dokonanie wpisu wnioskodawca jest zobowiązany załączyć wszystkie dokumenty mogące stanowić podstawę do dokonania wpisu (art. 31 powołanej ustawy o księgach wieczystych i hipotece).

W rozpoznawanej sprawie skarżący nie dołączył do wniosku o wpis dokumentu, który miał stanowić podstawę wpisu. Tym samym zarzut naruszenia przez Sąd I instancji przepisu art. 626⁹ k.p.c. jest całkowicie nieuzasadniony.

Przepis art. 626⁸ § 2 k.p.c. zawiera pełną regulację postępowania wieczystoksięgowego, zarówno w zakresie postępowania dowodowego jak i w zakresie podstaw orzekania, a zatem wyłączone jest w tym postępowaniu stosowanie art. 316 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.. Skoro sąd wieczystoksięgowy nie prowadzi postępowania dowodowego z wyjątkiem dowodu z dokumentów załączonych do wniosku, dokumenty stanowiące podstawę wpisu muszą być złożone jednocześnie z wnioskiem o wpis. Podstawą orzekania sądu wieczystoksięgowego jest stan rzeczy w chwili złożenia wniosku. Sąd prowadzący księgę wieczystą ocenia jako materiał dowodowy jedynie dokumenty załączone do wniosku, tylko te dokumenty mogą stanowić podstawę wpisu. Innym materiałem dowodowym sąd wieczystoksięgowy nie dysponuje i nie może dysponować. Dokonanie wpisu na podstawie dokumentów niedołączonych do wniosku stanowi przekroczenie granic kognicji sądu wieczystoksięgowego (podobny pogląd został zaprezentowany przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 4 grudnia 2009r., III CSK 54/09, OSNC-ZD 2010 nr C poz. 84).

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy oddalił apelację jako bezzasadną na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.